

Complements del verb en una oració simple: aproximació

Complement	Estructures possibles	Com el podem identificar ?	Pronominalització ⁵
C Directe CD	SN Qualsevol element substantivat Només pot ser un SP si és un pronom fort (a ell, a vosaltres,...)	Acompanya als verbs transitius (és un complement obligatori) Normalment, podem passar l'oració a veu passiva i es converteix en subjecte pacient No concorda amb el verb	SN definit (introduït article definit o demostratiu): EL/LA/ELS/LES SN indefinit (sense det. o amb article indefinit, quantificadors,...) EN Això, allò o oracions subordinades: HO EM/ET/ENS/US
C. Indirecte CI	SP (només amb les preposicions A i PER A)	El seu contingut semàntic ha de ser (+ANIMAT) Sol ser el destinatari o beneficiari de l'acció.	LI/ELS (tan si és masc. com fem.) En algunes combinacions, LI canvia a HI EM/ET/ENS/US
C. Règim verbal CRV	SP : contribuir/renunciar A, passar/parlar DE, pensar, afanyar-se EN, avenir-se/fer-se AMB, interessar-se PER...	La preposició és exigida pel verb, que sempre demana un complement d'aquesta mena	Si la Prep és DE → pron EN Si la Prep és A/EN/AMB/PER → HI
Complement Circumstancial CC	S ADV SN SP En alguns casos altres estruc.	Sempre és un complement OPTATIU Normalment es pot traslladar al principi de l'oració o situar-lo davant del verb. Cal indicar si és de manera, lloc, temps, instrument, causa...	CC de lloc: Si la Prep és DE → pron EN Si la Prep és A → HI CC de manera: HI
Atribut	SN SA SP	Apareix sempre amb els verbs copulatius: Ésser, Estar i Semblar Si és un SA o un SN concorda en gènere i nombre amb el Subjecte	SN definit (introduït article definit o demostratiu): EL/LA/ELS/LES Altres estructures: HO EN , quan es vol emfasitzar
C. Predicatiu	SA (en la majoria de casos) SP SN	És semblant a un atribut. Ens dóna una característica del subj o del CD Hi ha uns verbs que sempre són predicatius: trobar-se, restar, quedar-se, tornar-se, fer-se, tractar, anar, mantenir-se...	HI
C. Agent	SP (només preposició PER)	Només apareix en frases en veu pasiva. Si la passem a activa, seria el subjecte.	No se substitueix

SUBJECTE: després del verb, és l'element més important de l'oració, d'aquí que sigui el primer que s'ha d'identificar.

Sempre és un SN o un element substantivat.

La característica fonamental del subjecte és que CONCORDA EN NOMBRE I PERSONA AMB EL VERB. Això vol dir que si el subjecte és 3ª persona del singular, el verb també ho ha de ser; i que si en canvio un dels dos, l'altre també canviarà OBLIGATÒRIAMENT.

Per orientar-nos, podem mirar quin dels SN realitza l'acció, però ULL, no sempre coincideixen.

⁵ Cal tenir en compte que alguns pronoms febles poden canviar la seva forma segons vagin davant o darrere del verb i segons els sons amb els quals contactin. (Ex: el, l', 'l, -lo)